

Desværre viser et nyligt eksempel, at der åbenbart stadig gælder forskellige regler på dette område.

En dansk cykelrytter er ved den internationale sportsdomstol idømt en karantæne på 6 måneder og er derfor blevet nægtet deltagelse i et dansk cykelløb, fordi DIF hævder, at karantænen i den slags sager er 2 år. Der er altså åbenbart uoverensstemmelse mellem den karantæne, som henholdsvis den internationale sportsdomstol (CAS) og Danmarks Idræts-Forbund (DIF) udmåler.

Spørgeren er generelt af den opfattelse, at der i førstegangstilfælde bør gælde en karantæne på to år og er derfor principielt enig med DIF's dopingregulativ, men finder det meget uheldigt, at CAS kan udmåle en karantæne på 6 måneder, der i realiteten giver cykelrytteren falske forhåbninger om at kunne genoptage cykelsporten efter 6 måneder.

Spørgeren er af den opfattelse, at der skal gælde ens dopingregler og skal med spørgsmålet opfordre ministeren til at tage kontakt til idrættens organisationer med henblik på at få indført ensartede karantænerregler i både Danmark og internationalt for brug af doping.

Selve spørgsmålet er en enslydende gentagelse af spørgsmål nr. S 2915 fra folketingssamlingen 1998-99 og stilles, fordi ovennævnte eksempel viser, at der ikke er sket nok på området, og at der er brug for ens dopingregler.

Svar (8/6 2000)

Kulturministeren (Elsebeth Gerner Nielsen): Der er i Danmark helt ensartede karantænerregler for brug doping og langt de fleste internationale specialforbund anvender de samme straffesammere som de danske. Problemet er, at tre internationale specialforbund – herunder den internationale cykelunion – af forskellige årsager idømmer kortere karantæner.

De internationale specialforbund er uafhængige og selvstændige organisationer, som suverænt selv fastsætter deres regler. Jeg har ingen mulighed for – alene eller sammen med andre regeringer – at påtvinge disse organisationer bestemte regler. Jeg har imidlertid udfoldet store bestræbelser for at lægge pres på den internationale cykelunion med henblik på at få dem til

at vedtage samme regler som den øvrige idrætsverden – både i en direkte kommunikation med den internationale cykelunions præsident Hein Verbrüggen og i samarbejde med Europarådet og de andre regeringer inden for EU samarbejdet. Bestræbelserne har endnu ikke båret frugt, men jeg håber oprettelsen af det internationale anti-doping agentur kan medvirke til ensartede karantænerregler i alle internationale specialforbund.

Spm. nr. S 2842

Til justitsministeren (30/5 2000) af:

Peter Skaarup (DF):

»Hvad er ministerens kommentar til tre ledende politifolks udtalelser i JyskeVestkysten fredag den 7. april 2000 om, at fotofartfælderne er »udanske« og deres mening om, at det vil virke langt mere forebyggende på fartsynderne med flere politifolk på vejene, og mener ministeren, det er acceptabelt, at en chefpolitiinspektør fra rigspolitiet forsøger at give de tre politifolk mundkurv på?«

Begrundelse

Tre politikommissærer fra henholdsvis Esbjerg, Haderslev og Vejle gav i JyskeVestkysten fredag den 7. april 2000 udtryk for, at fotofartfælderne er et »udansk« fænomen og har en mening om, at det vil virke langt mere forebyggende på fartsynderne med flere politifolk på vejene.

Som reaktion på udtalelserne har en chefpolitiinspektør fra rigspolitiet udtalt, at han finder, at de tre politikommissærer burde have udtrykt færdelspolitiets holdninger, og ikke deres egne. Samtidigt er de tre efter spørgerens oplysninger blevet pålagt ikke at udtale sig mere i sagen.

Spørgeren er af den opfattelse, at de tre politikommissærer har en betydelig indsigt omkring fotofartfælderne og vil derfor gerne have ministerens kommentar til udtalelserne fra de tre politifolk, herunder om det er rigtigt, at give de tre politifolk mundkurv på.